

Габдулла Тукай Шатырь

Белар үтен, бара торган каптайсам да,
Бөрәм чыгын бетсе да, халдан тайсам да, —
Күпмем минем янь-яшь калыр, һич каптаймас;
Жаным көчле булып калыр, халдан таймас.

Күкрәгемдә минем шатырь утым саумый?
Күтәрем мин, карт булсам да, авыр тауны;
Күпмәдә көн һаман аз — һаман да аз,
Шатырь күннәндә кыш булмый да кар яумый.

Булмамын, юк, каптайсам да, чын карт кеби,
Утырмам тик, юк-бар төлек телн-тели;
Менәмен мин, ходай кушса, миң башына,
Шатырьлардан килер миңа кипек жылы.

Жырлы-жырлы үләрмен мин үлгәндә да,
Дәшми калмам тазапирне күргәндә да:
«Без китабез, сез каласыз!» — дин жырдлармын,
Жасадемне туфрак берлә күмгәндә да.

Gabdulla Tukay Poet

Time will pass, I will age and grow old,
Hunched, enfeebled and nearly bald.
But my soul will stay young, it will never surrender
While I nurture the flames of passion and anger.

They give me strength to lift the heavy rock.
The day is young and through the spring I walk.
A poet knows no winter and no cold.

Let my body age, but not my soul.
I refuse to sit and mumble, and lament,
Allah give me strength, I do not want to bend.
I'll heat the whole house with my rhymes,
And I'll be singing when my hour arrives.
Asrai!, he cannot silence me.

Yes, I am leaving but you all will be.
I'll remain a poet 'till I feel death's blow,
And Allah summons me into the earth below.

Шатырь

Шатырь калмый! Атылмасмый!

Бусынасын килгән китеп йөрәк төсле махәбәт бит калмый!
Батылмасын калмый бу йөрәклердә махәбәт бит калмый!

Poet

There is no poet left! Don't shoot!

The book he came from never ceases to be heartbreaking love!

There is no love in these hearts!